PROACTIVE TESHUVA PARADIGMS FROM MAIMONIDES AND RAV KOOK OU ISRAEL TORAH MODI'IN - 5784

A] LOOKING AGAIN AT SIN

• Every human being sins. It is inevitable.1

• One of the challenges to our teshuva can be a over-simplistic approach to sin. In fact, the issue of when and how we sin, how we look at ourselves after sin, and how we pick up and move forward again, needs much more careful thought.²

• There are many approaches to chet and teshuva which are little studied by many students, including the chassidic thought of R' Nachman of Breslov, Kotzk, Pshischa, R' Tzadok of Lublin and Rav Kook.³

• Another critical topic is the way we analyze the sins and failures of our leaders, especially of our rabbinic leaders. It may be helpful to many people to engage in a more transparent debate on how to draw the appropriate line between kavod and yira for our rebbeim, and acceptance of their flaws and failings and the way in which they overcome them.

 אמר רבי יוחנן בר חנינא: שתים עשרה שעות הוי היום: שעה ראשונה - הוצבר עפרו, שניה - נעשה גולם, שלישית - נמתחו אבריו, רביעית - נזרקה בו נשמה, חמישית - עמד על רגליו, ששית - קרא שמות, שביעית נזדווגה לו חוה, שמינית - עלו למטה שנים וירדו ארבעה, תשיעית - נצטווה שלא לאכול מן האילן, עשירית - סרח, אחת עשרה - נידון, שתים עשרה -נטרד והלך לו.

סנהדרין לח:

When was the chet of Adam and Chava? Chazal clearly present their philosophy of sin and its origins in this well-known midrash. The chet was in fact part of the sixth day of Creation - ie sin is built into the fabric of Creation itself!!⁴

ן הַשִּׁיבָּנוּ ה' אֵלֶיךְ וְנָשׁׁוּבָה] חַדֵּשׁ יָמֵינוּ פְּקֶדֶם - כאדם הראשון. היינו מה דאמר (בראשית גיכד) *וַיְנָרָשׁ אֶת־הָאָדֶם וַיִּשְׁכֵ*ן *מָלֶּדָים. לַנַן־אַדָן*.

איכה רבה (בובר) פרשה ה

Chazal saw our tefilla to return to God 'kekedem' as a plea to return to the state that we were in when we were EXPELLED from Gan Eden! Apparently, the ability to bounce back from sin is the state that we realistically daven for.

3. When He created man, God gave him a secret - and that secret was not how to begin, but how to begin again.

Elie Wiesel, Messengers of God p.32

B] PARADIGM 1: 'TESHUVA TO GOD' NOT ONLY 'TESHUVA FROM SIN'

אַמָה הִיא הַתְּשׁוּבָהיּ הוּא שֶׁיַאֲזֹב הַחוֹטֵא חֶטְאוֹ וִיסִירוֹ מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ וְיָגְמֹר בְּלָבּוֹ שָׁלֹא יַעֲשֵׂהוּ עוֹד שֶׁנֶּאֲמַר (ישעיה היּז*י יַעָזֹב רָשָׁע* דַרְכּוֹ וְגוֹ. וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שֶׁעָבַר שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה לאיח) *כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נָחַמְתִּי*. וְיָאָיד עָלָיו יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת שֶׁלֹא יָשׁוּב לזֶה הַחֵטְא לעוֹלָם שֶׁנֵאֲמַר (הושעידד) *וָלא טאַמַר עוֹד אֵלהַינוּ לְמַעֵּשֵׁה יָדַינוּ* וְגוֹ. וְצָרִידְ לְהַתְוַדוֹת בִּשְׁ

רמב"ם הלכות תשובה פרק ב הלכה ב

The Rambam's classic formulation of teshuva in the first section of his halachot is focused on leaving behind the past.

1

As we see in Kohelet 7:20 - בָּי אָזָם אַין צַדָּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַצַשֶּׂה־שָוֹב וְלָא יֶחֱטָא

^{2.} An excellent book dedicated entirely to this topic is Sin.a.gogue - Sin and Failure In Jewish Thought, by Rabbi David Bashevkin.

^{3.} Many of these are addressed in Rabbi Bashevkin's book, which has an extensive bibliography.

^{4.} Unlike the Christian analysis which sees Original Sin as occurring <u>after</u> the creation of Paradise. (In fact, Archbishop James Usher, in 17th Century Ireland, dates the creation of Man to Oct 28 4004 BCE and the sin of Adam at Nov 10 in that year!) In the Christian model, Man ruins the pristine nature of Creation and must then be redeemed from this ongoing state of Sin. (There are other Jewish approaches to the Chet HaKadmon which are closer to the concept of Original Sin - see R. Bashevkin's book for more details). To download more source sheets and audio shiurim visit <u>www.rabbimanning.com</u>

גדולה הְּשׁוּבָה! שֶׁמְקֶרֶבֶת אֶת הָאָדָם לַשְׁכִינָה שֶׁנָאֶמַר (הושע ידיב) *שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל <u>עַד ה'</u> אֱלֹהֶיק.* וְנָאֱמַר (עמוס דיו) *וְלֹא שַׁבְתָּם עָדַי* יָאֶם ה'. וְנָאֶמַר (ירמיה דיא) אָם תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל נְאֵם ה' <u>אֵלִי תַּשׁוּב</u>. כְּלוֹמַר אָם תַּחַזֹר בִּרְשׁוּבָה בִי תִּדְבַּק. הַתְּשׁוּבָה מְקָרֶבֶת אֶת הָרְחוֹקִים. אֶמֶשׁ הָיָה זֶה שָׁנאוּי לִבְּנֵי הַמָּקוֹם מְשָׁקָץ וּמַרָחָק וְתוֹעֵבָה. וְהַיּוֹם הוּא אָהוּב וְנֶחְמָד קָרוֹב וְיָדִיד.

2

רמב"ם הלכות תשובה פרק ז הלכה ו

Yet in the second half of Hilchot Teshuva, the Rambam switches to a <u>future</u> focus and stresses what a person can become during and after the process of teshuva.

ןעַתָּה אֱמָר־נָא אֶל־אִישׁ־יְהוּדָה ןעַל־יוֹשְׁבֵּי יְרוּשָׁלֵם לַאמֹר כַּה אָמַר ה' הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵר עַלֵיכֶם רָעָה וְחֹשֵׁב עַלֵיכֶם מַחֲשָׁבָה **שִּוּבוּ** גָא אָ**ישׁ מַדַּרְב**ֶּוֹ הֶרֶעָה וְהֵיטֵיבוּ דַרְבֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם:

ירמיהו יחייא

ָהֶחָפָּץ אֶחְפּּץ מָוֹת רָשָּׁע נְאָס ה' אלוקים הַלְוֹא בְּשׁוּבָוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיֵה: 7.

יחזקאל יחיכג

אֶמֹר אֲלֵיהֶם חַי־אָנִי נְאֵם ה' אלוקים אִם־אֶחְפּּץ` בְּמַוֹת הָרָשָּׁע פֵי אִם־**בְּשִׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכָוֹ** וְחָיָהָ. שׁוּבוּ **שֿוּבוּ מִדַּרְבֵיכָּס** הָרָעִים וְלָמָה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵלּ:

יחזקאל לגייא

ָזַיַּרָא הָאֱלהִים`אֶת־מַעֲשֵׂיהֶׁם כִּי־**שָׁבוּ מִדְרְבָּם** הָרָעֵה וַיִּנָּחֶם הָאֱלהִים עַל־הָרָעֶה אֲשֶׁר־דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלָא עָשֶׂה: 9.

יונה גיי

8.

Many pesukim stress the element of TESHUVA FROM CHET. This is clearly focused on past misdeeds and how to correct them.
However, other pesukim stress the element of TESHUVA TO GOD. This is clearly focused on the future and potential new self.

ַוּשִׁ**בְתָּ עַד־ה**' אֱלֹקידְ`וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ כְּכָל אֲשֶׁר־אָנֹכִי מְצַוּדָ הַיָּוֹם אַתָּה וּבָנֶידְ בְּכָל־לְבָבְדָ וּבְכָל־נַפְשֵׁדִי דברים ליב

ַמָּחֵיתִי כָּעָב^רַפְּשָׁעֶׂידְ וְכֶעָנָן חַטֹאותֶידָ שׁוּבָ*ָה* אֵלַי כֵּי גְאַלְתִידִי

ישעיהו מדיכב

11.

שׁ**וּבָה יִשְׂרָאֵׁל עַז** ה' אֱלהֶיִדּ כֵּי כָשַׁלְתָ בַּעֲוֹנֶדְּ: קְחַוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־ה' אִמְרַוּ אֵלִיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וְנְשֵׁלְמָה פָרָים שְׁכָתֵינוּ:

הושע יד:ב-ג

וְגַּם־עַתָּה' נְאֲם־ה' **שֵׁבוּ עָדֵי** בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְצָוֹם וּבִבְכָי וּבְמִסְפֵּדּ: וְקָרְעַוּ לְבַבְכָם' וְאַל־בִּגְדֵיכֶּם **וְשׁוּבוּ אֶל־ה**' אֶלְקיכֶם כִּי־חַנָּוּן וְרַחוּם הוּא אֶכֶדְ אַפֵּיִם וְרַב־הֶטֶד וְנָחָם עַל־הָרָעֵהּ:

יואל בייב-יג

14. It is relatively easy to understand (if not necessarily to accomplish) what one must do to engage in the first type of teshuvah discussed here – namely, as outlined by the authorities cited above, to recognize one's transgression, regret it, verbalize his confession, and commit to avoid repeating it in the future. What must be done, however, to achieve the goal of the second type of teshuvah – establishing a closeness with Hashem – is less obvious. What exactly should one be doing in order to build this desired relationship? The question is further compounded by the fact that, as indicated later by Rabbeinu Yonah (Sha'arei Teshuvah 1:42), one can be successful in terms of the first goal – that is, his past transgressions can be forgiven and any punishments previously deserved set aside – but yet still not be anywhere near where he wants to be in terms of his connection to Hashem. What, then, should this person be doing?

Teshuvah: Moving From and Moving Toward - Rabbi Michael Taubes⁵

To download more source sheets and audio shiurim visit www.rabbimanning.com

^{5.} Available at http://download.yutorah.org/2017/1053/Rosh_Hashanah_To-Go_-_5778_Rabbi_Taubes.pdf

15. There is, however, an alternative form of *teshuva*, one which is not related directly to sin, not an outgrowth of evil, but rather one which takes place within a religious and spiritual vacuum. It occurs not in the context of one's relation to God, but rather within the context of a *lack* of relation to God. In fact, this type of *teshuva* grows out of one's perception of that lack. Within this track, a person is neither separated from God by a barrier constructed of sins, nor does he cleave to God. He is simply dissociated. He is not engaged in agonized, interlocking combat with God, nor does he wrestle with his conscience; rather, he is oblivious and insensitive to the presence of God.

3

That being the case, his *teshuva* bears a very different character. It is not *teshuva* in relation to sin, but *teshuva* in response to a life which is insensitive to sin. God and one's relation to Him are not the focal point of one's life, at the epicenter of his being, but are at most a kind of peripheral presence, a set of parameters defining one's being. ..... To the extent that there is sin here, it is the sin of *shikhecha*, forgetting.

Developing A Torah Personality, Repentance and Return - Rav Aharon Lichtenstein⁶

16. Thus, in addition to *teshuva* within the context of active engagement in sin, there is also *teshuva* within a context of spiritual apathy, of indifference to God, of distance between the world of Torah and one's own being. Within the latter context, the proper *teshuva* is not so much that of repentance, but the *teshuva* of return, of narrowing the gap, of deepening and widening one's bond to God—a process of *teshuva* wherein a person assigns to Him a central place within his consciousness, sensibility, existence and experience.

ibid.

7'67

17. I believe that the sin lurking at the door of the Centrist Orthodox or Religious Zionist community, the danger which confronts us and of which we need to be fully aware, is precisely the danger of *shikhecha*. Unlike other communities, this is a community which is not so susceptible to *avoda zara* in its extension— attitudes the Rambam battled against, such as superstition and gross or primitive conceptions of God—because it is more sophisticated intellectually, religiously and philosophically. Unfortunately, however, it is very, very susceptible to extended *kefira* or *shikhecha*, lacking the immanent sense of God felt so deeply, keenly and pervasively in other parts of the halakhically-committed Jewish world.

The Centrist Orthodox community is one to which the danger of distance from God .... is indigenous and endemic. In part, this is a result of the link this community has—to some extent ideologically, to some extent existentially—to the broader, general, secular community around it. The secular world is, by definition, not so much the world of sin *per se*, but a world of being distant from God, of simply not recognizing Him, having no links and no relation.

ibid.

18. We need to be aware of this sin at our door, because only to the extent that we are aware of it will we be able to cope with it. If we are to engage in *teshuva* that is particularly relevant to ourselves, it is, perhaps even more than the *teshuva* of repentance (which is within the context of relationship to God), the *teshuva* of return.

ibid.

19. We might single out a particular sin from the 'Al chet', the litany of sins we recite, which (at least as some have interpreted) relates to this particular situation: 'Al chet she-chatanu lefanekha bi-veli da'at, for the sin which we have sinned before You without knowledge.' .... 'Bi-veli da'at' can be understood in two ways. Some, perhaps most, would be inclined to understand it in the second sense: it is that which enables us to be sinners. We were not sufficiently heedful, and as a result a particular sin ensued.

But some have understood *'bi-veli da'at'* as being itself a sin. A certain mindlessness is a failing inasmuch as we do not then fully realize the *tzelem Elokim* (image of God) within us—to the extent that one accepts the Rambam's view that *tzelem E-lokim* is *da'at*, knowledge. Even if one does not subscribe to that view, surely *da'at* is one aspect of *tzelem E-lokim*. To the extent, then, that our *da'at* is not maximized, we fail to realize our potential *tzelem Elokim*.

ibid.

^{6.} Available at https://etzion.org.il/en/philosophy/great-thinkers/harav-aharon-lichtenstein/teshuva-repentance-and-return To download more source sheets and audio shiurim visit www.rabbimanning.com

C] PARADIGM 2: RAV KOOK - UNIVERSAL TESHUVA AND THE RETURN TO KABBALA

20. הכלל. ואין פרט בלתי מקושר עם הגודל הכללי יכול להניח את הדעת. ואם היה העולם עוסק באורה של תורה במדה זו, <u>שתתגדל הנשמה הרוחנית</u> עד כדי הכרת הקשור הראוי של הפרטים עם הכללים הרוחניים, היתה התשובה, <u>ותקון העולם</u>, הבא אתה ועל ידה, מופיעה ויוצאה אל הפועל. אבל כיון שההתרשלות גרמה שאור תורה פנימית, הטעון רוממות וקדושה עצמית, לא הופיע בעולם כראוי, באה התביעה של סדור חיים כאלה, שהפרטים יהיו מובנים במובן הכלל, בזמן כזה, שהגמר של גלוי האור וסלילת הדרך להכנה זו עדיין לא בא.

ומזה באה ההריסה הנוראה. ואנו מוכרחים להשתמש בתרופה העליונה, שהיא <u>הוספת כח</u> בכשרון הרוחני, עד אשר הדרך איך להבין ולשער את הקשור של כל עניני הדעות והמעשים התוריים עם הכלל היותר עליון יהיה דבר המוכן והמוצע בדרך ישרה על פי הרגשות הנפשות השכיחות.

ואז ישוב כח החיים הרוחניים כמעשה ובדעה להופיע בעולם, <u>ותשובה כללית</u> תחל לתת את פריה.

אורות התשובה פרק ד' אות י

Rav Kook outlines the special teshuva of a pre-redemption generation. In particular, this will involve: (i) A searching among people for connection between details and principles; (ii) A rejection of the relevance of details which are not part of a holistic system; (iii) A corresponding, personal teshuva which is tied up with a universal teshuva and rectification of the world; (iv) A hunger for this sense of meaning, and a frustration which can lead to great spiritual destruction. (v) The need to grow and expand the personal potential and capacity of individuals, so that the power of teshuva can return to the individual and, from there, to a universal teshuva for the whole world.

21. ג. הראויים להיות מודרכים מחלק המחשבה שבתורה ובחכמת אלוקים, שהיא באמת כוללת כל התורה וכל החכמה לכל צדדיה, אינם רשאים ואינם יכולים להשתמט מכשרונם זה, ולהשקיע את עצמם רק בדברים מעשיים. הפגם הזה שבנפשם יתגלה ויראה כמו תלמיד חכם ששנה ופירש, שהוא קשה מכולם. והטעם פשוט - מפני שיש לו כשרון נשגב והתעוררות גדולה לדברים נעלים. וכל זמן שהוא עסוק בעץ החיים והתורה מחיה את נשמתו, יש לו במה להוציא את כשרונו וכוח גדולה לדברים נעלים. וכל זמן שהוא עסוק בעץ החיים והתורה מחיה את נשמתו, יש לו במה להוציא את כשרונו וכוח התעוררות נפשו לדברים נעלים. וכל זמן שהוא עסוק בעץ החיים והתורה והכוח שנמצא במציאות לא ישקט, על כן מאפס התעוררות נפשו לדברים טובים ויקרים. אבל כשפורש מן התורה והכוח שנמצא במציאות לא ישקט, על כן מאפס התעוררות התעוררות נפשו לדברים טובים ויקרים. אבל כשפורש מן התורה והכוח שנמצא במציאות לא ישקט, על כן מאפס התעוררות התעוררות לטובה הוא פועל לרעה, כפי מדות רעות ותכונות רעות שלא יחסרו לעולם בלבו של אדם, כשפורש מאור התורה.

המשפט הזה הולך גם כן בתורה עצמה, לפי מעלותיה. שמי שהוא מוכשר להגיון נשגב ולהסתכלות עמוקה גדולה ורחבה, מוכרח להוציא מן הכח אל הפועל מה שיש בהכנתו לפי ערכו דווקא. וכשיהיה נסגר - בין על ידי בחירת עצמו, בין על ידי אחרים, בין מצד סיבות מעשיות חיצוניות, בין מצד איזו הכרעת דעות - רק בחלק המעשי לבד, וירחיב בו וידקדק רק בענינים של הגבול המוקף המעשי, לא ישבור בזה **את צמאונו הפנימי ויהיה נשאר אומלל ויבש**, ונפשו לא תצא מן הכח אל הפועל, לא רק בצד העיוני כי אם בכל דבר כשרון וכל קדושה ושלמות פנימית. ונפש בלתי מושלמת שהכנתה גדולה וכח כשרונה עצום, הנסגרת בכל כוחה בתחום שהוא חשוך לפי ערכה, **היא זועמת תמיד והיא כדוב שכול**, העלולה לכל המידות הרעות ולכל המחשבות היותר רעות בעולם.

מאמרי סוד פרק ג', מאמר על פנימיות התורה אות ג - אוצרות הראי"ה ח"ב עמ' 319

Here, Rav Kook spells out the potential destruction which comes about when we do not enable people to learn with the sophistication they desire and need. Their hunger remains unsatisfied and will emerge in other destructive ways.

- Rav Kook emphasizes the need to learn and teach with more depth and sophistication.
- People, especially young people, are desperately hungry for this, although they may not recognize the root of this hunger.
- Many people also have both a global and intensively personal perspective on life, but are missing the many levels in between!

• One of Rav Kook's solutions is for more people to learn kabbala at a deeper level. He understands that the restrictions on learning kabbala - Ma'ase Bereishit and Ma'ase Merkava - relate only to 'practical' kabbala and not conceptual kabbala.⁷

22. אחינו היקרים - חכמי תורה וסופרים משפיעים! גם אנו נואלנו וחטאנו! למדנו וחקרנו, פלפלנו וחדשנו, כתבנו וציירנו. אבל שכחנו אירנו. אבל שכחנו את האלהים ועזו. לא שמענו לקול נביאי האמת, לקול מעולי חכמי דורות עולמים, לקול הצדיקים והחסידים, חכמי המוסידים, חכמי המוסר וחכמי העיון והרזים. שצוחו והכריזו בקולי קולות כי סוף הנהר של התלמוד המעשי לבדו להיות יבש וחרב אם לא נמשוקר וחכמי המוסר וחכמי מני ים, מימא דחוכמתא וקבלה. מים דעת האלהים, מים טוהר האמונה הטהורה הנובעת מנשמתנו נמשוך לתוכו תמיד מים מני ים, מימא דחוכמתא וקבלה. מים דעת האלהים, מים טוהר האמונה הטהורה הנובעת מנשמתנו נמשוך לתוכו מסיד מים מני ים, מימא דחוכמתא וקבלה. מים דעת האלהים, מים טוהר האמונה הטהורה הנובעת מנשמתנו נמשוק מני משוקר החיים.

הקריאה הגדולה, אורות עמ' 101 (1907)

^{7.} See Igrot HaRa'aya 414. Indeed, in the modern scientific era, Rav Kook considered the study of these areas to to be legitimate intellectual pursuits (Shmone Kvatzim 1:597). See also https://jewishaction.com/religion/jewish-law/legal-ease-whats-truth-aboutthe-age-study-kabbalah/

(קכב) גלוי הרזים בדור האחרון - לטהר את הלבבות, ולהעסיק את המוחות במחשבות נאצלות, שמקורן ברזי תורה, נעשה בדור האחרון הכרח גמור לקיום היהדות

אורות הקודש קכב, כרך א' עמ' קמא

Rav Kook was clear that a focus entirely on talmudic analysis and halacha would cause the wellsprings of Torah to run dry. There is an imperative, especially in the generation of return to the Land, to teach and learn kabbala![§]

• In the winter of 1917, Rav Kook was stranded in London while Europe was deeply mired in the devastation of the Great War. As German airships bombing the city, Rav Kook prayed in the cellar of the Machzikei HaDat shul, which also served as a bomb shelter for the neighborhood. In Rav Kook's words, "life has plummeted to pits teeming with the darkest evil and ruin," and the conventional study of "Torat hanigle" – Talmud and halacha – proved inadequate to sustain spiritual equilibrium.

• Regular Torah study addressed the laws of a functioning and orderly society and seemed tone deaf to the imbalance and anxiety of a terrifying and chaotic world. At such times Rav Kook urged a return to "Torat hanistar" - the esoteric Torah of kabbala.

• It was during 1917 that Rav Kook wrote his kabbalistic work, Reish Milin, on the mystical meaning of the letters of the aleph bet.

24. וכשהנשמה לואה מכל המצרים אשר במדעי הגבול, השאיפות הצרורות בתחומים צרים, שהכיעור והגיעול מתגלה בהם בהתעוררות תנועותיהם השונות, אז תמצא לה מחבא מזרם בצל צח של הגיון רזי עולם ופליאות קודש, אשר בדרישת סתרי תורה.

אורות התורה ייט

Rav Kook speaks of a weariness which grows out of the confines of exact sciences and narrow disciplines. The shelter from the storm is in the world of mystical Torah.

D] PARADIGM 3: RAMBAM - TESHUVA OF THE MIND

על תּאמַר שָׁאַין תְּשׁוּבָה אֶלָּא מַעֲבִירוֹת שָׁיֵּשׁ בָּהֶן מַעֲשָׁה כְּגוֹן זְנוּת וְגֵזֶל וּגְגַבָה. אֶלָא כְּשֵׁם שָׁצָרִידָ אָדָם לָשוּב מֵאֵלוּ כָּדָ הוּא צָרִידְ לְחַפֵּשׁ בְּדַעוֹת רָעוֹת שִׁיֵּשׁ לוֹ וְלָשׁוּב מִן הַכַּעַס וּמִן הָאֵיבָה וּמִן הַקּוָאָה וּמִן הַהתּוּל וּמֵרְדִיפַת הַמָּמוֹן וְהַכָּבוֹד וּמֵרְדִיפַת הַמַּאֲכָלוֹת וְכַיּוֹצֵא בָּהֶן מִן הַכּּל צָרִידָ לְחֵזֹר בִּתְשׁוּבָה. וְאֵלוּ הָאֲנוֹת קָשִׁים מַאוֹתָן שֶׁיֵּשׁ בָּהָן מַעֲשָׁה שָׁבָּזִין וּ הַמַּאֲכָלוֹת וְכַיּוֹצֵא בָּהָן מִן הַכּּל צָרִידָ לְחֵזֹר בִּתְשׁוּבָה. וְאֵלוּ הָעֲוֹנוֹת קָשִׁים מַאוֹתָן שֶׁיַשָּׁ בָּהָן מַעֲשָׁה שָׁבָּזְמון אָזָרָם נִשְׁקָע בְּאַלו הַמַּאַכָלוֹת וְכַיּוֹצֵא בָּהָן מִן הַכּל צָרִידָ לְחֵזֹר בִּתְשׁוּבָה. וְאֵלי הָעָלי הָעָלי הָעָלי הָעָלי קַשָּרָבוֹת וְכַיּוֹבֵא הָאָר וּמִין הוּא אוֹמֵר (ישעיה נהיז*וּ יַעֵּלָב רָשָׁע (דַרְכָּל וְאָישׁ אָוֶן מַרְשָׁבוֹעָיו* וְיָשָׁב אָל־ה' וִירָחֵמֵהוּ וְאָל־אָל-הָעוֹ בַּי־יַרְבָּה לַסְלוֹת.ן

רמב"ם הלכות תשובה פרק ז הלכה ג

In Chapter 7 of Hilchot Teshuva, the Rambam focuses on the need to make an effort proactively change one's mindset. This is much more difficult than changing actions but is also more fundamental, since it forms the basis for future choices. Ultimately, this is teshuva of the mind.

עריד הָאָדָם שָׁיְכַוּן לִבּוֹ וְכָל מַעֲשָׁיו כֵּלָם לֵידַע אֶת הַשִּׁם בָּרוּדָ הוּא בִּלְבַד, וְיִהְיֶה שִׁבְתּוֹ וְקוּמוֹ וְדְבּוּרוֹ הַכּל לְעֵמַת זֶה הַדָּבָר. כֵּיצַדיּ כְּשָׁישָׁא וְיִתֵּן אוֹ יַעֲשָׁה מְלָאכָה לְטֹל שָׁכָר, לֹא יִהְיֶה בְּלָבּוֹ לְקְבֹץ מָמוֹן בִּלְבַד, אֶלָא יַעֲשָׁה דְּבָרים הָאֵלוּ כְּדֵי שָׁיִמְצָא דְּבָרים שָׁהַגוּף צְרִידְ לָהֶם מַאֲכִילָה וּשְׁתָיָה וִישִׁיבַת בַּיִת וּנְשִׁיהַ בְּלָבוֹ לְקְבֹץ מָמוֹן בִּלְבַד, אֶלָא יַעֲשָׁה דְּבָרים הָאֵלוּ כְּדֵי שָׁיִמְצָא דְּבָרים שָׁהַגוּף צְרִידְ לָהֶם מַאֲכִילָה וּשְׁתָיָה וִישִׁיבַת בַּיִת וּנְשִׁיהַ הָּלָבוּ לְקְבֹץ מָמוֹן בִלְבַד, אֶלָּא יַעֲשָׁה דְבָרִים הָאֵלוּ כְּדֵי שָׁיִמְצָא דְבָרִים שָׁהַגוּף צְרִידְ לָהֶם מַאֲכִילָה וּשְׁתָּיה אוֹיבת בַּיִת וּנְשִׁיהַ אָשָׁה. וְכוּ כְּשָׁיא גַיעָשָׁה הָבָרִים שְׁהַגוּן בְּבָרִים הָאָלָא יָשְׁים בְּלַבּר לָא יָשִׁה בָּרָבָר וּשִׁית הָאַלּוּ כְּדִי לְהָנוֹת בָלְבִד עַד שְׁנָמָצָא שָׁאַינוֹ אוֹכַל וְשׁוֹתֶה אֶלָּא הַמָּתוֹק לָחֵדּ וְיִשְׁתוּ כְּדֵי לְהָנוֹת גִּבְלָבוּ עָדָם הַעָּיכִים הַבְּרִים הַמָּעָשׁים בּינִים בּיד שָׁיָת בָּשָׁים בּרָבוּ שִׁיּהָבָר וּשִיהָים בּירָבוּ הָאָלוּ כְּבִי לְהַבוּרוֹת גּוּפּרָרוֹת גָּהָבָרוּ בַּבְרִים הַבְעָים עַלָּא שָׁמִינוֹ אוֹישָׁה בָּבָרים הָשָּל שָּיָר לָא יָאכָל וְישָׁתָר דָבָרים בְּמָתוֹק לַחַדּ וְיבָעָל בְּשָׁי אָבָרים הָאָנוּר בְרָבוּים אַבָּרוּ בָרָבין בַיר שָׁיִים עַל לְבוֹ שִׁיּאָכָר וּשִיּתָים בּינוֹת בָרָבוּים בּינִשּיים אַימּים בּרָבוּין בּירָד הָאָשָּיה בְּעָרוֹם הַעָּים בַרים הָאָנוּה בְּבָרוּים הַבָּירָים הַיּים בָעוּים בָּרָבָין בּים מַרִים בּוּשִייּרָים בָּיּים בָירָים בָּעוּים בּין בּרוּין בָּין בַיּים בּירָבים בָּעוּשָּים בּירִים בּירִים בָּיּרָים בָּין בִיישָּים בּירִים בְידּבּרוּים בּיּרוּ בָירָים בָעוּים בּירָים בָירים בָּדיי בָירִישָּעָיים בּינוּים בּיבָרָים בָּעָרָים בָירִים בָּרָבים בִירָבים בָּבָרים בּישָרים בּירוּן בּרוּרים בָּעָים בְרָרוּ בָרים הַבּרָרָרָים בְרָרָים בָעָרָרָים בָירָים בָּיוּרָיים בָּבָרוּים בָירָרים הָעָאָים בּעָרים בָּירָים בּירָים בּירָים בּירָים בּיישָריים בּישָּרים בַייים בְיבָרים בְיבָרים בָירָים בָירָים בָירָים

רמב"ם הלכות דעות פרק ג הלכה ב

The Rambam deals with all of these issues in Sefer HaMada - the book of 'knowledge'. This also contains Hilchot Deot - the laws of character development (a.k.a. knowledge!) in which the Rambam rules that a person's main focus in life should be one of 'knowledge of God'. But this is not simply a dry philosophical exercise! In fact it requires a proactive regimen of exercises to achieve mindfulness in our actions. This start at the most basic level - our bodies.

27. Consequently there is a cause for every commandment; every positive or negative precept serves a useful object. In some cases the usefulness is evident, e.g., the prohibition of murder and theft. In others the usefulness is not so evident, e.g., the prohibition of enjoying the fruit of a tree in the first three years, or of a vineyard in which other seeds have been growing. Those commandments, whose object is generally evident, are called *mishpatim*, those whose object is not generally clear are called *chukim*. Thus they say [in reference to the words of Moses]: בָּי לָא־דָבָר רֵק הוּא מִלָּם] (lit. 'for it is not a vain thing for you'

^{8.} See also https://machonmeir.net/rabbi-kook-and-the-secrets-of-torah/

rabbi@rabbimanning.com אברהם מנינג – 5784

(Devarim 32:47): "It is not in vain, and if it is in vain, it is only so through you!"

That is to say, the giving of these commandments is not a vain thing and without any useful object, and if it appears so to you in any commandment, it is due to the deficiency in your comprehension.

Moreh Nevuchim 3:26

The Rambam stresses that EVERY mitzva has an underlying reason, rationale and function to achieve a higher goal. If we do not grasp the reasons for the mitzvot we will fail to appreciate that goal - the bigger picture.

28. The ancient and the modem philosophers have shown that man can acquire <u>four kinds of perfection</u>. The first kind, the lowest, in the acquisition of which people spend their days, is perfection as regards property; the possession of money, garments, furniture, servants, land, and the like .... The philosophers have shown that he whose sole aim in all his exertions and endeavours is the possession of this kind of perfection, only seeks perfectly imaginary and transient things; and even if these remain his property all his lifetime, they do not give him any perfection.

The second kind is more closely related to man's body than the first. It includes the perfection of the shape, constitution, and form of man's body; the utmost evenness of temperaments, and the proper order and strength of his limbs. This kind of perfection must likewise be excluded from forming our chief aim ....

The third kind of perfection is more closely connected with man himself than the second perfection. It includes moral perfection, the highest degree of excellency in man's character. <u>Most of the precepts aim at producing this perfection</u>; but even this kind is only a preparation for another perfection, and is not sought for its own sake. For all moral principles concern the relation of man to his neighbour; the perfection of man's moral principles is, as it were, given to man for the benefit of mankind.....

The fourth kind of perfection is the true perfection of man: the possession of the highest, intellectual faculties; the possession of such notions which lead to true metaphysical opinions as regards God. With this perfection man has obtained his final object; it gives him true human perfection; it remains to him alone; it gives him immortality, and on its account he is called man.....

The prophet does not content himself with explaining that the knowledge of God is the highest kind of perfection. .... He says, however, that man can only glory in the knowledge of God and in the knowledge of His ways and attributes, which are His actions, as we have shown (1:54) in expounding the passage, "Show me now Your ways" (Shemot 38:13). We are thus told in this passage that the Divine acts which ought to be known, and ought to serve as a guide for our actions, are: Chesed - loving-kindness, Mishpat - judgment, and Tzedakah - justice.

Moreh Nevuchim 3:54

The Rambam outlines 5 levels of self-improvement that a person should engage in. The first four are: financial, physical, moral and intellectual⁹. Proper performance of mitzvot and halacha is an essential tool in the this process, especially in the third perfection - of morality. But the highest perfection is the ability to be God-like in our actions - modeling fundamental attributes of God - kindness, truth and justice.

• In conclusion, some people may find it helpful to engage this year in a new kind of proactive teshuva which explores the roots and reasons behind the details of Torah. Three options have been discussed in this shiur:

- A RETURN TO GOD and not just from sin. A refocus on what God is and what human life in this world means. Pulling away from 'shichecha' - an oblivion to the closeness of God. More 'God-talk'.¹⁰

- A RETURN TO JEWISH MYSTICISM. Using the coming year as a platform for a new, systematic study of kabbala.

- A RETURN TO JEWISH THOUGHT. Using the coming year as a platform for a systematic study of Machshevet Yisrael. This could include a deeper appreciation of the reasons for all the mitzvot.¹¹

^{9.} For instance, the Rambam focuses in Chapter 5 of Hilchot Teshuva on the important of developing an intellectually clear perspective on free will.

^{10.} A good place to start is https://www.rabbidavidaaron.com/ - the writings and thought of Rabbi David Aaron.

^{11.} A good place to start would be R. Shimshon Refael Hirsch's Horeb and his commentary on the Torah. For a detailed introduction to the Guide to the Perplexed see R. Chaim Navon's 29 part series - https://www.etzion.org.il/en/series/intro-guide-perplexed.